

Ainavu ekoloģiskais plāns (ainavu telpas struktūras elementi)

Nacionālas nozīmes mežu un mitrāju kodolzona	Poligona Nr.: 2.1.7.							
1. Ainavas attīstības mērķis	Mozaīkveida mežu sausieņu un slapjo mežu ainavas mija ar vecu priežu, apšu, melnalkšņu un platlapju mežu plankumiem. Bioloģiski nozīmīgajiem ainavas plankumiem izteikta tīklveida struktūra.							
2. Pašreizējā ainavas struktūra (zemes izmantošana, matricas un plankumi, ekotonu raksturojums, mežaudžu sastāvs un struktūra)	Pašreizējā ainavas struktūra: Homogēna mežu ainava ar purvainu mežu un lauksaimniecības zemju plankumiem.							
	Teritorijas platība: 1167,3 ha							
	Zemes izmantošanas veids:							
	<ul style="list-style-type: none">Mežu zemes: 999,2 ha [satelītkarte], 800,4 ha [mežaudžu datu bāze],Izcirtumi: 35,8 ha [mežaudžu datu bāze],Purvi: 0 ha,Lauks. izm. zemes: 168 ha,Ūdenstilpes: 0 ha.							
	Mežaudžu raksturojums (%):							
	SUGA	Kopā:	0-20	21-40	41-60	61-80	80-100	>100
	P	14,5	1,4	0,0	0,3	2,5	1,5	8,8
	E	33,8	6,7	14,9	7,5	3,7	0,3	0,7
	B	29,8	9,3	1,5	6,9	8,5	2,0	1,5
	M	1,5	0,5	0,1	0,0	0,6	0,1	0,1
A	7,8	1,0	0,4	2,3	4,0	0,0	0,0	
Ba	1,5	0,1	1,4	0,0	0,0	0,0	0,0	
Platlapji	4,9	0,7	1,0	0,8	0,0	0,1	2,3	
3. Bioloģiskās	Teritorijas piemērotība indikatorsugām:							

Nacionālas nozīmes mežu un mitrāju kodolzona	Poligona Nr.: 2.1.7.
daudzveidības raksturojums (sugas, biotopi, ekosistēmas)	158 ha aizņem melnajam stārķim piemērotas mežaudzes; 11 ha ietilpst dzeņu kodolzonā; 27 ha aizņem melnajai dzilnai piemērotas mežaudzes; 275 ha aizņem baltmugurdzenim piemērotas mežaudzes; 22 ha aizņem dabiskie mežu biotopi; Konstatēts mazais ērglis.
4. Pašreizējās ainavas estētiskās un kultūrvēsturiskās vērtības	Teritorijas estētiskais novērtējums: Teritorijai nepiemīt augsta estētiskā vērtība. Teritorijas kultūrvēsturiskais novērtējums: Teritorijā nav nozīmīgu kultūrvēstures objektu.
5. Vispārējās tendences ainavas struktūras attīstībā un to ietekmējošie faktori	Ainavas struktūras attīstības tendences: Būtiskas izmaiņas ainavas struktūrā nav sagaidāmas. Mežu attīstības tendences: Mežu platība, kurai ir sasniegts vai turpmākajos 15 gados tiks sasniegts ciršanas vecums (iespējama meža izciršana) – 308,7 ha. Ievērojamas mežu platības ir sasniegušas vai tuvākajā laikā sasniegs ciršanas vecumu. Šo mežaudžu izciršanas (kailcirtes) rezultātā teritorija var zaudēt savu bioloģisko nozīmi. Saimniekojot atbilstoši apsaimniekošanas rekomendācijām tiks panākta ilgtspējīga mežu masīva attīstība, nodrošinot tā bioloģisko vērtību saglabāšanu un tajā pat laikā – saimniekošanu. Paredzams, ka teritorijas mežu struktūra saglabāsies līdzšinējā.
6. Ainavu vai ainavu elementu pašreizējais aizsardzības režīms un tā ietekme uz ainavu	Patreizējais aizsardzības režīms: Mikroliegumu platība – 0 ha; ĪADT platība – 0 ha; Ainavu aizsardzības zonas platība – 0 ha.

Nacionālas nozīmes mežu un mitrāju kodolzona	Poligona Nr.: 2.1.7.
struktūru	Aizsardzības režīma ietekme uz ainavu struktūru: Esošais aizsardzības režīms nenodrošina ainavas struktūras un tās elementu aizsardzību.
7. Vēlamā ainavu struktūras un tās elementu attīstība	Mozaīkveida mežu sausieņu un slapjo mežu ainavas mija ar vecu priežu, apšu, melnalkšņu un platlapju mežu plankumiem. Bioloģiski nozīmīgajiem ainavas plankumiem izteikta tīklveida struktūra. Teritorijā notiek saimnieciskā darbība, bet tā tiek veikta atbilstoši bioloģisko vērtību saglabāšanas prasībām. Saimnieciskās darbības rezultātā netiek sarauta dabiski izveidojusies mozaīkveida mežu ainavas struktūra ar tīklveidā izvietotiem bioloģiski vērtīgo mežu plankumiem.
8. Priekšlikumi ainavas izmantošanai un apsaimniekošanai, t.sk. konkrētas rīcības (īstermiņa, ilgtermiņa) vēlamā mērķa sasniegšanai	Visā poligona teritorijā: <ol style="list-style-type: none"> 1. Vismaz 20% no mežaudzēm tiek apsaimniekotas kā galveno mērķi izvirzot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu (izdalāma dabas aizsardzības mežu ar pieļaujamu saimniecisko darbību zona atbilstoši mežu masīvu AEP izstrādes vadlīnijām). Prioritāte platlapju audzēm un bērzu audzēm uz mitrām augsnēm. 2. Platlapju audzēs, kurās platlapju īpatsvars sastāda 30%, melnalkšņu slapjainu un purvainu mežos, priežu audzēs, kuru vecums pārsniedz 120 gadus un bērzu audzēs, kuru vecums pārsniedz 100 gadus mežistrādi veikt ar nekailciršu metodēm. 3. Izstrādātajās audzēs lielāks skaits (vismaz 10) tādu ekoloģisko koku, kas var sagaidīt nākamās paaudzes mežu (priedes, ozoli, u.c., kur to nav, tur apses, kā arī lielu apšu stubeņi; lielākās apses var mērķtiecīgi atzarot, lai to vainagi nenoēnotu jauno mežaudzi). 4. Mistrotās mežaudzēs, kurās ir lielas, zarainas apses vai bērzi, tos saglabāt kā ekoloģiskos kokus. 5. Stādītās egļu audzes (līdz 60 g. vecumam) pēc iespējas dabiskošanas, ļaujot tajās veidoties lapu koku piejaukumam, vai aizstājamas ar lapu koku un jauktām audzēm. 6. Mežmalās gar lauksaimniecības zemēm saglabājami koki ar sausām galotnēm un

Nacionālas nozīmes mežu un mitrāju kodolzona	Poligona Nr.: 2.1.7.
	<p>lieliem galotņu zariem, arī atsevišķas lielas egles (sēdkoki mazajam ērglim).</p> <p>Dabas aizsardzības mežu ar pieļaujamu saimniecisko darbību zonā:</p> <p>7. Jāpalielina pieaugušu un cirtmetu pāraugušu melnalkšņu, apšu (līdz vismaz 2-3%) un arī bērzu audžu īpatsvars (samazinot to ciršanas intensitāti).</p> <p>8. Nav pieļaujama sauso koku izciršana, pēc iespējas saglabājami bērzu stubeņi.</p>
9. Priekšlikumi ZVBR zonējuma maiņai	Var tikt saglabāts esošais teritorijas zonējums ievērojot apsaimniekošanas rekomendācijas vai teritorija iekļaujama ainavu aizsardzības zonā.